

1253 9. April 1881: 1. Beh. af Lovf. ang. Opr. af en Kreditforen. af Grundeiere i Kbh. og Omegn. 1254

væsentlig fraviger de Betingelser og Bestemmelser, som de Kreditforeninger, der hidtil have virket, navnlig for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, have været undergionne. Det ene er, at Amortisationen ved denne Kreditforening vil blive saa overordentlig langsom og sen; naar de Obligationer, der sættes i Circulation, skulle bære $4\frac{1}{2}$ Procent Renter, og Debitorerne til Foreningen kun skulle yde 5 Procent, og der af den halve Procent, som bliver tilbage, skal til Reserve- og Administrationsfonden ydes et Tilskud af mindst $\frac{1}{4}$ Procent, bliver der altsaa kun tilbage $\frac{1}{4}$ Procent til Amortisation. Det er i og for sig af de Ting, som det vistnok overhovedet er uheldigt at komme ind paa. Jeg veed meget godt, at der er mange Kreditforeninger i Landet, som have disse Bestemmelser, og forsaavidt angaar Landeieendomme, Eiendomme, der ikke ere saameget udsatte for Falb, kan det maasse gaa, men hvis man alene vil tage Pant i Bygninger, vil en saa langsom Amortisation vistnok være overordentlig uheldig. Det andet Punkt er, som man ser tydeligt af Bemærkningerne og af hvad der foreligger om Anordningen til Oprettelsen af denne Kreditforening, at det er Hensigten i denne Kreditforening at give Laanenes Størrelse fuldt ud med Trefemtedel. Ganste vist forudsætter jeg, at det ikke kommer til at staa i Statutterne, at Bestyrelsen skal yde Laan af $\frac{3}{5}$ af Taxationssummen, men naar man ser, hvorledes det Sels er fremkommet, vil det være klart, at Bestyrelsen vil have overordentlig Bankefærdighed ved at negte en Laansøger at faae disse $\frac{3}{5}$ af Taxationssummen, og laaner man det i alle Tilfælde, tror jeg rigtig nok, at man kommer ind paa noget overordentlig farligt. Saameget er vist, at dersom de nu eksisterende Kreditforeninger altid havde været i den Stilling at skulle yde Laan af 60 o/o, vilde deres Tab have været overordentlig store. Uagtet man er meget tilbøjelig til at brede Distrikternes Kreditforening dens Forsigtighed, har den dog i den Tid, den har eksisteret, havt Tab af noget over 100,000 Kr., næsten ene og alene, hvis jeg ikke tager meget feil, ved Pantet, som alene bestod af Bygninger. Derved har man egentlig en Antydning af, hvor farligt det vilde være i alle Tilfælde at skulle gaa til $\frac{3}{5}$ af Laanene. Ja, men, siger man, naar en Eiendom har en Verdi af 100,000 Kr., vilde der jo ikke være noget veien for at laane 60,000 Kr. Ja, ganste vist i Theorien ser det jo meget godt ud, men har det nogeninde været muligt i alle Tilfælde at kunne skaffe en aldeles paalidelig Taxation? Jeg ser virkelig ikke, hvorledes det skal lade sig gjøre. Som Bevis paa hvor vanskeligt det er at tagere navnlig en Kjøbenhavns Eiendom, kan jeg henvisse til, at man har Taxationer her i Byen, hvor man statut-

mæssig søger at finde det Udbytte, Eiendommen kan give, ved at beregne Leien, trække Udgifterne fra og multiplicere det Bølsb, man faar tilbage, med 20, og derigennem skalde man saa finde Eiendommens Verdi. Paa den Maade kommer man f. Ex. til, at Eiendommen har en Verdi af 250,000 Kr., men umiddelbart derefter sige Taxationsmændene; men Eiendommen er kun 150,000 Kr. værd. Det er altsaa et klart Bevis paa, at Alt, hvad der hedder Taxation, er og bliver et Skjøn, og det maa jo aabenbart være farligt for en Forening, dersom den kommer op til at yde saa store Laan. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem her ved Siden af (Vreinholt) berørte, nemlig om Garantifonden, skal jeg bemærke, at det dog vel for det Første ogsaa maatte indføres i Betingelserne, hvor stor den skalde være i Forhold til den udlaante Sum. Saalænge en saadan Forening er i sin Barndom eller Fremvæxt, hvor Udlaanene kun ere nogle faa Millioner, er ganste vist 500,000 Kr. et stort Bølsb, men kommer man op til en Enes Millioner, hvad jo slet ikke vil være utæneligt, bliver det $2\frac{1}{2}$ pCt., og saa bliver det ikke stort. Et andet vigtigt Spørgsmaal er det, at der maatte træffes andre Bestemmelser om, hvilke Forpligtelser denne Garantifond skalde have. Lad os tænke os, at det vil vise sig i den paagjældende Termin, at Foreningen ikke ved sine ordinære Midler kan dække sine Udgifter. Skal saa Bestyrelsen strax kunne tage til denne Garantifond istedetfor at paaligne ekstraordinært? Skal denne Garantifond kunne bruges, før ekstraordinær Paaligning overfor Medlemmerne tillades. Det forandrer dog aldeles Situationen, dersom Bestemmelsen er den, at der skal kunne paalignes ekstraordinært saameget som muligt for at dække Udgifterne, og forsaavidt man saa ikke kunde faae det Nødvendige, skalde man først bruge Garantifonden. Ganste vist blev der sagt, at dette var en aldeles privat Forretning, og at det maatte være Folks egen Sag, hvorvidt de vilde optage et Laan i en saadan Forening, og at det ogsaa maatte være de Folks egen Sag, som kjøbte Obligationerne, men et andet Spørgsmaal er dog, om det ikke er en saa almen vigtig Sag, at der er Anledning ogsaa for Lovgivningsmagten til at indvirke paa dens Fremkomst. Det staaar saaledes for mig, at skalde der kunne gives Approbation paa en Kreditforening, der vedkjendte sig saadanne Principer, som ere fremsatte for Ministeriet, maatte der tages nærmere Bestemmelse, navnlig med Hensyn til Garantifonden, og endvidere at det blev fastsat i Betingelserne, at Amortisationen skalde gaa en hel Del hurtigere, end man synes at have forudsat, som f. Ex. at der aarlig skalde mindst anvendes $1\frac{1}{2}$ pCt. til Amortisation, indtil Sjælden